ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئاتاقلىق شائىرلىرىنىڭ شېئىرلىرىدىن نەمۇنىلەر

روزى سايىت

ئانا تىلىم ـ زەر تىلىم

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئاتاقلىق شائىرلىرىنىڭ شېئىرلىرىدىن نەمۇنىلەر

روزى سايىت

ئانا تىلىم - زەر تىلىم

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

我的黄金母语：维吾尔文/肉孜·沙依提. —乌鲁木齐：新疆人民出版社，2008.6（2009.2 重印）
ISBN 978—7—228—11687—4

Ⅰ.我… Ⅱ.肉… Ⅲ.诗歌—作品集—中国—当代—维吾尔语（中国少数民族语言）Ⅳ. I 227

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2008）第 081052 号

作　　者	肉孜·沙依提
编　　者	牙里坤·肉孜
责任编辑	艾则孜·吐尔迪
责任校对	阿依古丽，古丽夏尔
特约校对	阿依古丽·亚森
封面设计	艾克拜尔·沙力
出版发行	新疆人民出版社
地　　址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
电　　话	0991—2827472
邮政编码	830001
印　　刷	新疆新华印刷二厂
经　　销	新疆维吾尔自治区新华书店
开　　本	880×1230 毫米　1/32
印　　张	3.875
插　　页	4
版　　次	2008 年 7 月第 1 版
印　　次	2009 年 2 月第 2 次印刷
印　　数	5001—8000 册
定　　价	12.00 元

نەشرىياتتىن

شائىر روزى سايىت 1944 ـ يىلى 9 ـ ئايدا خوتەننىڭ گۇما ناھىيىسىگە قاراشلىق شەيدۇللا دېگەن يېزىدە سايىتئاخۇن ئىسىملىك كونا ئەسكەر ئائىلىسىدە تۇغۇلغان . 1951 ـ يىلى ئۇلارنىڭ ئائىلىسى خوتەن شەھرىگە كۆچۈپ كىرگەن . روزى سايىت 1958 ـ يىلىغىچە خوتەندە باشلانغۇچ، ئوتتۇرا مەكتەپلەردە ئوقۇغان . سايىتئاخۇننىڭ ئائىلىسى تارقاقلاشتۇرۇلۇپ (سۇسەن بولۇپ) ، خوتەننىڭ بۇزاق يېزىسىدىكى جاي كەنتىگە ماكانلاشتۇرۇلغاندا، روزى سايىت دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان . 1962 ـ يىلى خەلق ئوقۇتقۇچىسى بولغان . كېيىن يەنە دېھقانچىلىق قىلغان . 1973 ـ يىلى قەشقەر پېداگوگىكا ئىنستىتۇتىنىڭ تىل ـ ئەدەبىيات فاكۇلتېتىغا ئوقۇشقا كىرگەن . 1976 ـ يىلى ئوقۇشنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن، خوتەندە ئوتتۇرا مەكتەپ ۋە دارىلمۇئەللىمىندە ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان . 1980 ـ يىلدىن باشلاپ «يېڭى قاشتېشى» ژۇرنىلىدا مۇھەررىرلىك قىلغان . 2001 ـ يىلى 9 ـ ئايدا كېسەللىك سەۋەبىدىن 57 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتكەن .

روزى سايىتنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەت پائالىيىتى 1973 ـ يىلى «قەشقەر گېزىتى»دە ئېلان قىلىنغان «دېھقانمۇ داشۆگە كىردى» ناملىق شېئىرى بىلەن باشلانغان . شۇنىڭدىن تارتىپ ھازىرغىچە ئۇنىڭ نۇرغۇن شېئىر ـ داستانلىرى ئېلان قىلىنغان . ئۇ يەنە «بارات يازغان ھېكايە» قاتارلىق بىرقانچە پارچە نەسرىي ئەسەر يازغان . ئۇنىڭ «يېپەك يولىدا نورۇز»، «يۈرۈگقاش ۋادىسىدا شادلىق» قاتارلىق تېلېۋىزىيە بەدىئىي فىلىملىرىنىڭ سىنارىيىسى شىنجاڭ تېلېۋىزىيە ئىستانسىسى تەرىپىدىن سۈ-

رەتكە ئېلىنغان .

روزى سايىتنىڭ بەزى ئەسەرلىرى مەملىكەت ھەم ئاپتونوم رايون دەرىجىلىك مۇكاپاتلارغا ئېرىشكەن، ئۆزىمۇ بىرقانچە قېتىم ئاپتونوم رايون ۋە ۋىلايەت دەرىجىلىك مۇنەۋۋەر مۇتەخەسسىس بولۇپ باھالانغان .

روزى سايىتنىڭ ھازىرغىچە نەشر قىلىنغان ئەسەرلىرىدىن «قاشتېشىنىڭ رىۋايىتى»، «بۇ قىز كىمنى تاللىسۇن»، «مەرھابا»، «مۇھەببەتتىن پۈتكەن ناخشىلار»، «پاھ، دېھقاننىڭ ھەيكىلى» ناملىق شېئىر ۋە داستانلار توپلىمى بار. ئۇنىڭ دېھقانلار تېمىسىدا يازغان بىر تۈركۈم شېئىرلىرى ئەينى يىللاردا يېزىلاردا يۈرگۈزۈلگەن بەزى «سول» سىياسەتلەر كەلتۈرۈپ چىقارغان بەزىبىر ئاقىۋەتلەرگە قارىتىلغان . بۇ شېئىرلار ئۈنئالغۇ لېنتىسىغا ئېلىنىپ، «دېھقان بولماق تەس» دېگەن نامدا نەشر قىلىنىپ تارقىتىلغاندىن كېيىن، زور تەسىر قوزغىغان . ئۇ ۋاپات بولغاندىن كېيىن مىللەتلەر نەشرىياتى «روزى سايىت شېئىرلىرىدىن» (ئىككى توم) دېگەن نامدا ئۇنىڭ بىر تۈركۈم شېئىرلىرىنى نەشر قىلدى .

بۇ كىتابقا شائىر روزى سايىتنىڭ ۋەكىللىك خاراكتېرگە ئىگە بىر تۈركۈم مۇنەۋۋەر شېئىرلىرى تاللاپ كىرگۈزۈلدى .

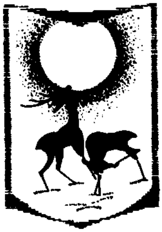

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com

مۇندەرىجە

مېنىڭ شېئىرىيەت مىزانىم 1
ئىككى ئاپەت بەك يامان 2
سوراق 3
ئۆكسۈمەس 4
بىرمۇنچە 5
ئۇيغۇر قىزى 6
ئالسا ئىكەن پەرۋايىغا 8
تاپىمىدىم 9
پۇل دېگەن نەرسە 12
تومتاق گەپ 18
مىللىتىمگە بىر سۆز 22
ئاھ، مېنىڭ مىللىتىم 23
ئەللىك ياشقا توشقان كۈنۈمدە 27
قانۇنىيەت 28
مىللەتلەر باراۋەر، قانۇن مۇقەددەس 29
نورۇزنامە 31
هايات كىتابى 36
ھەيرانمەن 37
يەنە كەلمەيمىز ئالەمگە 38
ئۆزۈمگە نەسىھەت 40
پاھ، دېھقاننىڭ ھەيكىلى 42
دېھقـان دادام 47

دېھقاننى ئالدىغا سىلىۋالدى ئىش 52
ئۆستى 59
دېھقان دەيدۇ 62
شېئىرىي ئاخبار 66
روھنى پاكلاش تەس 69
دېھقان 74
بەزىلەر، ئەي بەزىلەر 75
سۆيۈملۈك دېھقان 78
نەزم 84
ئەر دېمە 85
كېسۋەتمە ئۆرۈم چېچىكىنى 86
ئەقىدە قانچە چىڭ بولسا 89
بول 90
قەسەم 91
شېئىر ۋە شائىر 92
روھي نابۇتلۇق بۆلەكتۇر 93
بولغۇسى 94
تارىمغا نەزەر 95
سىلىشتۇرما 96
بىر سائىلنىڭ رىسالىسى 97
بېغىشلىما 99
قىش پەسلىدە ئىككى تەمەچ 100
تەڭرىتاغ، تارىمدا سىر، كەچمىش تولا 102
ئەۋلاد غېمى 109
ئوغلۇمغا 112
ئارتۇقچە 113
يېشىلىك ئاتمىشقا قىڭغايدى 114
ئانا تىلىم - زەر تىلىم 115
يار ماڭا ۋىجدان يولى 118

مېنىڭ شېئىرىيەت مىزانىم

سۆيگىنىم شېئىر، بۇ كەسپىي ئىشتىياقتىن كەچمىدىم،
كۆيگىنىم ئارۇز ۋەزنى، شۇ ئوت ـ پىراقتىن كەچمىدىم .
باغۇبوستانلارنى كەزدىم «پائىلاتۇن»غا مىنىپ،
«بەھرە»لەردىن بەھرىلەنگەندە تۇراقتىن كەچمىدىم .
بولسا رەختىڭ، تون كىيەمسەن ياكى كەمزۇل، ئىختىيار،
نۇسخا تاللاش بىر شەكىل، مەزمۇن ـ پۇراقتىن كەچمىدىم .
«يېڭىلىق» دەپ چاپتى خەقلەر «كونا» ياقماي كۆڭلىگە،
ئىزدىدى ئۆرنەك بۆلەك قىتئە ـ يىراقتىن، كەچمىدىم .
ئېيتتى: بەش يۈز يىلدىن ئاشتى بىر قېلىپتا بۇ نەزم،
كۆچمىسەك بولمايدۇ قىڭغىر ئولتۇراقتىن، كەچمىدىم .
مۇشت كۆتۈردى تەلۋە داۋراڭ، تارتتى تىغ ئىنكارچىلىق،
چىقمىدى ئىنكارغا لايىق ئوق ياراغدىن، كەچمىدىم .
«يا ئېچىشسۇن، يا قېچىشسۇن، بولمىسا ئۇ شېئىر ئەمەس!»
دەپ نەۋائىي پەرلىگەن بۇ شام چىراغدىن كەچمىدىم .

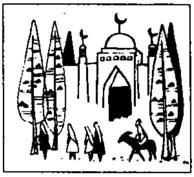

ئىككى ئاپەت بەك يامان

ئىككى ئاپەت بەك يامان — زالىم بىرى، «ئالىم» بىرى،
زالىمى ئەركنى بوغار، ۋاھ، «ئالىمى» روھنىڭ كىرى .
ئىككىسى گەر ھەمتاۋاق، يوق يۇرتتا شادلىقتىن ئەسەر،
كۆلكە يىتكەي، باغنى چۇمكەر «ئىت ـ مۇشۇك»نىڭ خىر ـ خىرى .
ئالىمدىن پەتىۋا بار، زالىمدىن مۇشت، تېپىك،
كۆر، بۇ ھالدا كۆپ جاھاننىڭ يامغۇرىدىن گۈلدۈرى .
زۇلمى زالىم خۇددى خۇسراۋ بار بىساتى ھەيۋە، دوق،
ساختا ئالىم گەپچى ـ نەپچى ـ نەقلا مەستان كەمپىرى[①] .
بىرىنىڭ كۈچ ـ قەھرى — پاي چەك، نە ئامالىڭ ئالمىساڭ،
بىرىنىڭ مىكرى جازانە ئەھلىنىڭ تەشۋىق دىرى .
ئاۋۇ «چۇشتە چىقتى ئاي!» دەر، ماۋۇ يۇلتۇزنى چاتار،
كەشىپ، كارامەت دەر يورۇقتا ئاينى كۆرگەنلىك سىرى . . .
گەر تىلەك شۇ: دىل ئازادە، بەختىيار، ئەركىن ياشاش،
تاڭغا ياق مەڭزىڭنى، ھەق بولسۇن مۇرادىڭ دىلبىرى .
يۇل چىمەندىن خار تىكەننى، بەلكى قول پەنجەڭ قانار،
ئەمما ھالى ۋاي تىكەنلىك بولسا گۈلشەن تەقدىرى .
روزى، سەن سۆزلە مۇدام بۇ ئىككى ئاپەتتىن قوشاق،
پەيلى زالىم، ساختا ئالىمدىن خەلق يۇرسۇن نىرى !

① مەستان كەمپىر ـ ئۇيغۇر خەلق داستان ـ چۆچەكلىرىدىكى ھىيلىگەرنىڭ ئوبرازى .

سوراڭ

بۇ جاھان جەبرۇ جاپاسن كۆڭلى ۋەيراندىن سوراڭ،
دوزىخي زۇلمەتنى كۆرگەن بەختى گۇمراندىن سوراڭ .
مۇددىئا بولسا ئىشق شەمشادىنى پەرۋىش قىلىش،
قاغدىلىپ تاشلاپ يوپۇرماق شىخى قالغاندىن سوراڭ .
«نە ئۈچۈن بۇلبۇل پىراق ھجرىدە؟» بىلمەك بولسىڭىز،
باغرى زەرداب، ئاھلىرى ئوت، بەختى يانغاندىن سوراڭ .
مەيلىڭىز بولسا مۇھەببەت سىرىنى ئۇقماق ئۈچۈن،
نۇرنى دەپ ئوت ـ شامدا كۆيگەن جىسمى خار جاندىن سوراڭ .
گەر لىۋى گەز ـ گەز بۇ چاڭقاق ھالىنى ئەيىب ئەتسىڭىز،
ئۆزىڭىز تەشنايى لەۋ بولغان چېغى ئاندىن سوراڭ .
«كىم سىنى قويغان بۇ كۈن ـ ھالغا» دىمەكچى بولسىڭىز،
ئەل بىلەن ھېچ كارى يوق خاندىن ۋە دەۋراندىن سوراڭ .
گەر دەلىل لازىم ئىكەن، كۆزنى ئېچىڭ، بىزنى تېپىڭ،
تاشقا چۈشكەن چىنە ياڭلىغ كۆڭلى سۇنغاندىن سوراڭ ! . . .

ئۆكسۈمەس

ئەي ياران، شەكلەنمە ئالەمدىن، ھىدايەت ئۆكسۈمەس،
چىن مۇھەببەت، ياخشىلىق، مېھرۇ ھىمايەت ئۆكسۈمەس .
نەپسى شەيتان، روھى چىركىن ساختىپەزلەر بىر ئوچۇم،
«بىر ئوچۇم»لار پەيلىدىن بەلكى جىنايەت ئۆكسۈمەس .
رىزقى مىسكىنىنىڭ رەزىللەر ئەيشىگە يەمدۇر، شۇڭا
قانچە چەك قويغانسىرى ئاۋۇپ خىيانەت، ئۆكسۈمەس .
«ئەپقېچىپتۇ، يەپ قېچىپتۇ، سېپ قېچىپتۇ . . .» ۋەززۇھا،
ئون ئىغىزنىڭ توققۇزىدىن شۇ ھېكايەت ئۆكسۈمەس . . .
بىر قاراشقا چەرخى گەردۇن تەتۈر ئايلانمىش بۇ دەم،
توختىغاي ئۇ قانچە ئايلانسۇن، ناھايەت ئۆكسۈمەس .
نەۋباھارلىق تاغدا چەشمە شىلدىرى فونتان ياسار،
پەزلى پاكلىق، قەلبى ئاقلىق دەۋرى غايەت، ئۆكسۈمەس،
ئوڭنى تەتۈر تالىغاقنىڭ قىسمىتى شەرمەندىلىك،
ئەلنى شاد ئەتمەككە، بىل، پەرمان ـ ئىنايەت ئۆكسۈمەس !

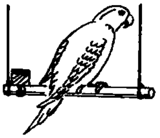

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com

بىرمۇنچە

ھاياتلىق تەكتى دىشۋار، بىل، ئۇنىڭ غوۋغاسى بىرمۇنچە،
سۆيۈك، مېھرىمۇ بار شۇنچە، مىكىر ـ ئىغۋاسى بىرمۇنچە.
قۇچاقلايدۇ جاپاسىدا، پىچاقلايدۇ «ۋاپا»سىدا،
ئېسىل بەرناسىغا يانداش رەزىل، لەقۋاسى بىرمۇنچە.
كېمەڭ چۆككەندە ھەمدەم يوق، كېسەل تەگكەندە مەلھەم يوق،
سۇغا زار چاغدا سەن، بابلايدىغان غەۋۋاسى بىرمۇنچە.
مۇھەببەت دەشتىدە يېگانە يۈرسەڭ، باقمىغاي دىلبەر،
كېيىك چاغلاپ سېنى ئوۋلايدىغان ئوقياسى بىرمۇنچە.
تۆرەلگەندىن «ياغاچ ئات»قا مىنىشنىڭ مەنزىلى بىردەم،
بېسىپ ئۆتكەن يولۇڭنىڭ ئەگرىسى، تۈز ـ راسى بىرمۇنچە.
شۇڭا روھى مىجەزىڭنىڭ قارارى گاھ تەۋازۇدا[1]،
تۇرۇپ رايىش، تۇرۇپ تەرسا، يەنە سەپراسى بىرمۇنچە...
ئۆمۈر داستانلىرى پۈتكەي يارەنلەر ئارزۇ ـ ئارماندا،
ئوقۇپ كۆرسەڭ، ئۇنىڭ بەرھەق «ئىسىت، ئاپلا!...»سى بىرمۇنچە.

---

① تەۋازۇ –– كىچىك پېئىللىق، كەمتەرلىك.

ئۇيغۇر قىزى

كۆر، ئەنە بىر قىزكى، چېھرى، مېھرى نۇر، ئاتەش ئۆزى،
زىلۋا بوي، سەرۋى بەدەن، چولپان كەبى پارلار كۆزى.
قاشلىرى قىيغان قەلەمدەك، كىرپىكى تال - تال يىپەك،
مەڭزى ئانار، لېۋى ياقۇت، خۇددى ئاي رۇخسار - يۈزى.
قاڭشىرى چىمداپ چىقارغاندەك گويا، چىشى سەدەپ،
ھەم ئۇزۇن، ھەم توم، قارا سۇمبۇل چېچىنىڭ ئەڭگىزى.
چامدىشى ئوخشار كېيىككە، كۈلكىسى بۇلبۇل مىسال،
شەرم - ھايالىق باقىشى، شۇنچە ئەدەپلىك گەپ - سۆزى.
سۆيگۈگە سادىق، ۋاپالىق، قەلبى ئاپتاپتەك تازا،
ئاچقۇزار خۇش ھىد چېچەكنى گۈل قولى، باسقان ئىزى.
ناخشا ئېيتسا، تاڭ ساباسى ئۇيقۇسىدىن ۋاز كېچەر،
چالسا دۇتار، شوخ ئۇسسۇلغا دەسسىگەي كۆك يۇلتۇزى.
كۆڭلىكى توزنىڭ قاناتى، دوپپىسى - رەڭدار چىمەن،
چىگكىنى ياغلىق دېمەڭ، ئىپپەت - نومۇسنىڭ ئەندىزى.
«پاھ، ئايالنى ئاي تۇغامدۇ؟ . . .» دەيدۇ كۆرگەنلەر ئۇنى،
جەننەتۇل - فىردەۋسمۇ يوق بۇ كەبى ئۇزنىڭ ئۇزى!
«سىرت سىياقى شۇنچە، ئەمما كۆڭلى قانداق؟» دەرسىلەر،
ئۇ - ئەقىل، ئەخلاق، لاتاپەتتە جاھاننىڭ يالغۇزى!

ئىچ ـ تېشى ئوخشاش گۈزەللىك تەرىپى بولدى زىكرى،
كىم دېسەڭ، ئۇ مەرد، غۇرۇرلۇق شەرق گۈلى — ئۇيغۇر قىزى!

1984 ـ يىل مارت، خوتەن

ئالسا ئىكەن پەرۋايىغا

نادان ئەردىم بىرىلگەندە كۆڭۈلنىڭ رايىغا، دوستلار،
نەزەر سالماي يۈگۈرگەندە ئۆمۈرنىڭ ۋايىغا، دوستلار.
ئۈدۈلنى پەرق ئېتىپ ماڭماي، چىغرنى بويلىدىم بىر چاغ،
پىسەنت قىلماس ئىدىم دەۋەت ئېتىلسە سايىغا، دوستلار.
«ئۈچۈش» مەستانىسى بولدۇم، «قونۇش»نى قىلچە ئويلاشماي،
چۈشەندىم سەل كېيىن، پاتتىم نادانلىق لايىغا، دوستلار.
ھەقىقەت قامچىسى تەگدى، ئېگىپ باش ئاڭا بويسۇندۇم،
زامانىنىڭ ئۆتىنسى ياندى ئۆزىنىڭ جايىغا، دوستلار.
ئەقىل ئاقساق ئىمىش ئەسلي، كېلەرمىش ۋاقتى ئۆتكەندە،
شۇ «ئاقساق»لىق يۈگۈرتۈپتۇ مېنى «ھاي - ھاي»غا، دوستلار.
كېچىكسەممۇ چۈشەندىم توغرا- سەھۋەننى، شۇڭا ئەمدى
قەدەم رۇسلاشتا تەلپۈندۈم يوروۇق يول - غايىغا، دوستلار.
ئىشەن يۈرتۇم، ۋۇجۇدۇمدىن شۇ ئازغۇنلۇق دېغى يىتكەي،
تىكەرمەن گۈل گۈزەللىكتىن دىلىم سەھراسىغا، دوستلار.
ناماقۇللۇق پۈشايمانىم، ئىرادەمنى نەزم قىلدىم،
خۇشالمەن، ئەل بۇنى ئالسا نەزەر - پەرۋايىغا، دوستلار.

1987 - يىل ئاپرېل، خوتەن

تاپمىدىم

شۇنچە يىل ئىچكەن هاراقتىن پايدا ـ مەنپەئەت تاپمىدىم،
رومكا، شىشە هەم قاۋاقتىن باشقا ئۈلپەت تاپمىدىم،
مەست ـ ئەلەسلىك هوشۇمنى يۇتتى، يىتتى هىممەت، تاپمىدىم،
ئوۋ چىغىم ئاز، ئۆز گېپىم يوق، يۇرتتا ئىززەت تاپمىدىم،
شۇ هاراقتىن ئۆز جىنىمغا قانچە كۈلپەت تاپمىدىم؟

ئىككى پۇل تاپسام، يۈگۈردۈم مەن قاۋاققا هەر كۈنى،
«ئەسسالام» دەپ كەلدى مەستلەر ئىز تاۋاپقا هەر كۈنى،
باش توخۇ چىللاقتا قايتتىم ئۆي ـ قوناققا هەر كۈنى،
ئەتىسى ئاچ ـ تارتمىدى دىل ئاش ـ تاماققا هەر كۈنى،
گۆردىن ئاچقاندەك ئورۇقلاپمۇ، قانائەت تاپمىدىم .

«ئىچمىسەم زادى تۇرالمايمەن!» دىدىم، ئىچتىم ئۈنى،
«هاي؟! . . .» دىسە، بولدى جاۋابىم: «مەي ـ ئەمەس ئادەم خۇنى،
تەۋرىمەيمىز بىر كىلو ئىچسەكمۇ بىز ئۈنداق سۈنى،
بىز تىبخى ياش، ياش كۆڭۈل خالايدۇ هەر دائىم شۇنى! . . .»
تاپقىنىم تەلۋە كۆرەڭلىك، باشقا هالەت تاپمىدىم .

يۈز گىرام ئىچمەي تۇرۇپ شەيتان مىجەز نەسلىك بىلەن،
كوچىغا چىقتىم تىلىم كالۋالىشىپ تەسلىك بىلەن،

ئۈچرىسا قىزلار تونۇپ سەت سۆزلىدىم پەسلىك بىلەن،
بۇلغىنىپ ياتتىم قۇسۇق ئۆزرە داۋام مەستلىك بىلەن،
گاھ چاپان، گاھ تەلپىكىم يىتتى، دارامەت تاپمىدىم .

بىر كۈنى سىم تۈۋرۈكى بىرلە ئېلىشتىم قانغىچە،
بىر كۈنى چاقتىم چىنە، چايدان، قازانۇ جامغىچە،
بىر كۈنى يىرتتىم دېرىزە پەردە، يوتقان، خام . . . غىچە،
بىر كۈنى تەپتىم ئۆيۈمنى قوشنىمىز بار تامغىچە . . .
ھەي بۇ مەستلىكنىڭ زورى، ئۆزگە دالالەت تاپمىدىم .

مەست چېغىمدا مەردلىكىم قوزغالسا خەجلەپ بارىنى،
ئۈن، ئوتۇن، پۇل — خەرج ـ خىراج قىسسا قىلالماي چارىنى،
قۇتقۇزۇش، قەرز ئېلىشماسدىن يېزىپ بەش پارىنى،
ئەكسىچە ئۈنتۈپ ئايال، پەرزەنتلىرىنى، ئىش ـ كارىنى،
«ئەسكى» دەپ ئالدىم ئاتاق، ئەلدە ئىناۋەت تاپمىدىم .

ئاخىر چىقتى بوران، موللاقىلدى ئۆيدە كېمە،
سۆز تەلەپ قىلدى[①] خوتۇن، ئېيتتى: «ئېغىز ئۆمەللىمە! . . .»
مەن دېسەم: «سەۋرى كېرەك، ئۆيىنى بۇزۇپ: ‹سۆز بەر› دېمە؟»
ئۇ دېدى: «ئوڭلانمىدىڭ، تاقەت دېگەن چەكلىك نېمە!»
نە ئامال، بولدۇم ساياق، جۈپتۈ ھارارەت تاپمىدىم .

چاچقا ئاق كىرگەن تۇرۇپ چەك قويمىغاچ ئىللەتكە مەن،
بولمىدىم داخىل تېرىقچە ئېتىبار، قىممەتكە مەن،
تۇرمىدىم تەييار خەلق ـ ئەل ئالدىدا خىزمەتكە مەن،
ئەمدى قانداق تىنك قارايمەن يۇرتقا مەن، مىللەتكە مەن،
دەمدىمەن پۇشتۇمغا: «مەي تاپتىم، كامالەت تاپمىدىم ! . . .»

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com